

Collated & perfect.

ENCOMION RODOLPHI VVARCOP.

PI ORNATISSIMI, QVEM

habuit Anglia, Armigeri, qui commu-
ni totius patriæ luctu extinctus est

Die Iovis Kalend. Aug. 1605.

—Neque

Si chartæ fileant, quod benefeceris

Mercedem tuleris. Horat. lib. 4. Od. 8.

OXONIAE,

Apud Iosephum Barnesium. 1605.

1910

Jan 1st 1910

CLARO AC NOBILI VIRO, RE-
giq; ab intimis Consilijs, GVLIEL-
MO KNOLLYS Baroni de Grayes, Regia fa-
milie Thesaurario. S. D.

*Vm Encomion hoc auspicarer (No-
bilissime domine) mihi in animo
fuit non tam tabulis consignare,
quam supremis Avunculi mei hono-
ribus sub auspicio vestro quocunq;
modo consecrare. Sive enim con-
suetudinis (qua illi tecum summa
semper intercessit) sive patrie (cu-
ius dignitati plus penè quam plurimum studuit) ratio ha-
beatur: utroq; nomine munusculum hoc amplitudini ve-
stra quam commendatissimum fore existimaui. Illustris-
simum vero Equitem, à quo eruditionis, pietatis, pruden-
tia, adeoq; omnium rerum egregiarum exempla sumantur;
quotus tandem quisq; est tam aut officij sui, aut meriti ali-
eni oblitus, qui non omnimemoria mandandum, omni po-
steritati propagandum, in omni deniq; aetate celebrandum
iudicet? Nec dubito quin hoc tam insigne exemplum tam
illustri loco positum, hos saltem qui in excelsa vitam a-
gunt, quiq; generositatem & nobilitatem profitentur, ad
huius talis Armigeri admirationem excitet, imitationemq;
virtutum. Nam cuius res gestae pares? Quis triumphus*

conferendus? Sed temper mihi à longiore oratione, quoniam argumentum hoc in sequenti poemate multo plenius persequimur & tractamus. Atq; ita (Nobilissime domine) scriptiuncula huius causam, brevitatis studio, honori vestro innui potius quam significavi. Largiatur Deus pro infinita bonitate ut dominatio vestra quotidie multis honoribus augeatur.

Nobilis ô heros, Angli pars magna Senatus,
Cuius vel titulos est numerare labor.
Si vel amicitia, patria vel nomine charum est,
Quod superest patrui nomen inane mei:
Te mea prae reliquis (ut nuda clientula) poscit
Musa, patrocinio nobilitanda tuo.
Si mihi, quicquid alit vutilantibus India ripis
Annuerent facili Numina victa prece:
Extruerem celsotangentia culmine caelos
Quae cineri gratus dat monumenta labor.
Quam cuperem pulla nummos absumere veste!
Quam cuperem luctu prodigius esse pio!
Sed quia dura mihi nummos fortuna negavit,
Carminibus, fortuna damna rependo meae.
Qui virtute tibi, fuerat mihi sanguine iunctus,
Ille tibi legitur, scribitur ille mihi.
Nec tamen esse putes mea tantum carmina, non est
Publica res uni suscipienda viro.
Plena laborato donat schediasmata versu
Turba frequens, maestis assuefacta modis.

Oxonijè Coll. Novo die 25. Octob.

Honoris vestri observantissimus W. KINGS-
MILLVS socius Novi Coll.

Encomion VVarcoppi.

Ad VVarcoppum defunctum.

M Agne senex (quantum tua sors permittit) adoro,
Vel cineres, rapti pignora sola tui.
Ergo remansuris (forsan per sæcula) chartis
Est animus mores interuisse tuos.
Quod si Musa tuam possit producere vitam,
Te nunc in terris vita secunda manet.

*In mentem eius varia rerum linguarumq; cogni-
tione nec non consilio & pietate ornatissimam.*

Artis opus quantæ pingi cum corpore mentem?
Heu malè diversis dissociata locis!
Corpoream pingat Zeuxes (VVarcoppe) figuram,
Fert mea metis mentis pingere dona tuæ.
Illa quidem ingenuas foelicitèr imbibit artes,
Ut capit impressas pagina pura notas.
Dividit, atq; vno divisa recolligit ictu,
Clausa aperit, logica claudit aperta manu.
Illa per effectus docilis cognoscere causas,
Per causam effectus mox reditura probat.
Quodq; magis mirum est, corpus sine corpore cernit,
Materiaq; expers materiale capit.
Illa potis tectas Naturæ ostendere formas,
Quæ movet, & motus comprimit ipsa suos.
Illa tenet causas plenæ cur cornua lunæ
Orbe relucescant pallidiora novo:
Sidera cur summi labentia cardine cœli
Quæ minor Arctoo dirigit Vrsa polo;
Cum reliquæ Hesperio merguntur in æquore stellæ,
Non occasuro lumine clara micent.
Non prodest patriæ Crassus magis ipse, ferendo
Consilium miseris auxiliare reis.

Cum

Encomion VVarcoppi.

Cum peteret terras quondam peregrina remotas,
Vt posset patria clarior esse sua:
Doctrinas alias, lingualq; fideliter haufit,
Resq; novas verbis imbibit illa novis.
Sed quia cognitio mala fit pietatis inanis,
Mancaq; fit pietas cognitione carens:
Ergo vtramq; simul manibus comprehendit vtrifq;,
Despiciens terram, suspiciensq; polum.
Musa pedem hic figas: quid enim pietatis amore
Vlterius scriptis inseruisse potes?
At tu qui tantæ vestigia mentis adoras,
Hoc carmen brevitèr præcipientis habe.
Aut doctrina pia, aut pietas tibi docta colatur;
Non aliter tanto par potes esse viro.

Ars sine natura clauda est, natura sine arte
Cæca est, perfectam reddit vtramq; labor.
Quæ tria foelicem reddunt, vbi iuncta cohærent,
Hæc tria *VVarcoppo* inncta fuere meo.
Artibus ornatus, rebusq; assuetus agendis,
Quodq; trium minimum est, stemmate clarus erat.

Qui iacet in multa nunc pulverulentus arena,
Causidicus, Rhetor, Pacificusq; fuit.
Constabant magno, quas nunquam vendidit, artes:
Vtilior cuivis, quam sibi vita fuit.

In Proceritatem corporis iam sexagenarij.

O quam corpore stabat elevato
Qui senos decies videbat annos?
Istis non potuit manere terris.
Forma corporis admonebat ipsa,
In coelos animum levaret altum.

Mens

Encomion VVarcoppi.

Mens tibi pulcra fuit VVarcoppe in corpore pulcro,
Æquum erat ingenium sic habitare tuum.

*In eundem duas legationes paulò ante
mortem deprecantem.*

Quicumq; famam mente præcipiti petit,
Summumq; credit eminentiam bonum;
VVarcoppe temperantiam videat tuam,
Legationem Gallicam, aut Hispanicam
Obire nolles: gratulor prudentiæ.
Ambiret ille gloriæ rumusculos
Qui falsa spernens vera vestigat bona?
Accedit ex virtute laus honoribus,
Non ex honore tanta laus virtutibus.

*Legatus ventis potuisses vela dedisse,
Si velles famæ vela dedisse tuæ.*

*In eundem quòd postquam convaluerat honoratam
do: Shandoys, & venerabilem do: Dunche
invisendo, in aegritudinem denuò
relapsus est.*

Vileret infirmas magis ipse infirmus amicas;
Suaferat antiquæ fœdus amicitiae.
Nulla relabentis tenuere pericula morbi,
Candida quò pietas miserat, ire parat.
Inter iter sævit penetrabilis ætheris ira,
Quæ nimis in vultus influit, inq; sinus.
Inde malum satis ante valens revalescere cœpit,
Vt facilè medicam iam superaret opem.
O quam post nullos fuerat uumerandus amicos
Qui sibi sustinuit præposuisse suos!

Magnè

Encomion VVarcoppi.

Magne Deus! quia ferre cupit, caret ipse salute?
Quod non destituit, destituendus erat?

Adeundem, de febre quâ correptus interijt.

Cum tibi lapsa foret iam sexagesima messis,
Ægroto tremuit corpore laxa cutis.
Nec tua boletos gustat, nec Massica, febris,
Quando famem sentit frigida, sicca sitim.
Vix semel in toto solvit ieiunia mense,
Tunc quoq; sorbilibus pascitur illa cibis.
Tam malè tam miserè febrem VVarcoppius alebas,
Et tamen ante obitum nollet abire tuum.

In eius generositatem.

*Ingenuus ille nobilis,
Qui per rapinas, per dolos,
Occulta per stratagemata,
Ad auctus est honoribus?
Ingenuus ille nobilis,
Qui (musca ceu famelica)
Cruore vivit pauperum,
Proprioq; nil studio parat?
Ingenuus ille nobilis,
Repentè stemma cui novum,
Subit aq; sunt imagines,
Ciere non audet patrem,
Ciere non potest avum?
Ille ille verus nobilis,
VVarcoppe, quisquis it, tu
Quò ducit exempli via.
Si stemma quaritur, genus*

B

Equi-

Encomion VVarcoppi.

*Equitē vsq; ad auratū refert
Si vita queritur patet
Totum per orbis ambitum,
Pietate vincebas Numam,
Sanctaq; Fabricium fide.
I signis his insignibus,
Tam clara fulgebat domus.*

*Heu tegitur lutea propè iam contemptus arena,
Qu corpusq; animumq; , interna, externa bonorum
Præq; alijs habuit, quicquid generosus haberet.*

I. eius constantiam in utraq; fortuna.

*Quis mihi det vitio, si nocte dieq; Thalia
Effundat mæstos immoderata modos?
Quantus cum nostris dolor amisisse diebus,
Cuius mens cunctis apta diebus erat!
Tempore fœlici lætus, sed tempore duro
Magnanimus, sortem rectus vtramq; tulit.
Qui tam compositæ mentis, vultusq; sereni,
Sub pedibus calcat fata superba suis:
Quamvis tota ruat resoluti machina mundi,
Intrepidum quatient pondera rupta caput.*

De eius Domo.

*Ædes lauta satis, quamvis non splendida gemmis,
Qualis erat Curij, Fabricijq; domus.
Plangite pro foribus famuli, lugete propinqui,
Et pariter sparsas dilaniate comas.
Ipsa domus lugeto, tuæ, quod splenduit intus,
Nil nisi VVarcoppum continere fores.*

Encomion *Warcoppi.*

De eius famulatio.

Warcoppe, mores, nec recessus intimi,
Nec muri poterant occuluisse tuos.
Privata quæ fuere, quæ domestica,
Erruere è tenebris nostra *Thalia* parat.
Quæ potuit esse per salutem publicam,
Maxima privati cura decoris erat.
Paucos alebas, sed petitos artium,
Et servos, quales rarus habebat *Eques*.
Plures alebant plurimi, sed impios,
Qui lædunt dominos clamq; palamq; suos.
Cui nunc tabernas, nunc sequuntur aleas,
Atq; aliud vitium, quod mea *Musa* tacet.

In eundem quod operi rusticano
deditus fuit.

Warcoppe, cum negotijs
Solutus esses publicis,
Laetis instar, arbores
Manusq; vel plantas seris,
Vel arva spinus liberas.
Sic prisca gens mortalium,
Contenta parvo fanore,
Paterna scindit iugera.
Arti vacare rustica,
Ipsi solebant consules,
Ipsi solebant principes.

Et quæ tanta procul fuerat mihi causa manendi,
Cum (*Warcoppe*) tibi tam prope fata lorent?
An mea iura mihi nimis imperiosa fuerunt?
An timui ignotæ tædia longa viæ?

Encomion VVarcoppi.

At si quis laxas mihi permisisset habenas,
Et mihi dempsisset fræna, dedisset equo:
Si via longa minus, magis et mihi nota fuisset,
Mansissem luctu tardus inersq; meo.
Et si non alio, mansissem hoc nomine saltem,
Ne morerer mortem conspiciendo tuam,
Quam tu sic animo poteras perferre virili,
Hanc ego mortem oculo cernere non potui.

Cum tua mors mecum de te certaret, avebas
Nec mihi, nec morti, sed superesse Deo.
Non poteras melius pendentem claudere litem,
Osculo ingenium (chare Rodolphe) tuum.

*Æneas habuit suum Maronem,
Æacides calamo vivit (Homere) tuo.
Te Warcoppe canens, utriq; cedit
Carminē, sed vera vincit utrumq; fide.
Poeta, quibus est nihil negatum,
Ficta leues cudunt, quæ quasi facta canunt.
Nobis non licet esse tam solutis,
Qui colimus nuda simplicitate fidem.*

Quam (VVarcoppe) tibi fuerat laudabilis olim,
Tam laudatâ mihi si tua vita foret;
Tanto ego *Maonidâ*, quanto tu maior *Vlyssē*.
Sed non est vitæ par mea Musa tuæ.

W. KING SMILLVS Novi Coll. Soc.

Encomion VVarcoppi.

Quem mores fese: è probum quem spiritus ingens
Fortem quem recti nobilitavit amor;
Quem benè dilectum pietas, industria doctum
Et notum populo nobile stemma dedit.
Mors male crudelis tenet hunc tot pulchra tenentem;
Debebat talem vita tenere virum.

Inualère vnum cum Dæmone fata Rodolphum;
Vnum debellant ille nec illa virum.
Ille fide victus, devicta sed illa ferendo:
Non mors sic vitam perdere, vita mori est.

De warcoppo, olim pacis qui cognitus auctor.
Plus iam notitia quisq; quod absit, habet.
Posse vident illum quæ prosint tradere posse
Non dubia, dubijs rebus adesse, fide.
Posse vident illum querulas componere lites
Et bene cõmuni consuluisse bono.
Posse malos hominum mores cõnuellere, posse
vel bene fucatos explicuisse dolos.
Ergo iam tandem, quod non agnouimus antè,
Novimus hunc Pythium ciuibus esse deum.

Rodolphus meliore sorte dignus
Liquit has luteas domos, et alta
Petens, ad superas recessit arces:
Non mirum est animus frequens Rodolphi
Vivens in superas recessit arces.

Hic odio sus erat nuper tibi mundus, at illi
Tu VVarcoppe simul non odiosus eras.

Encomion VVarcoppi.

Ille, foret diuturna tibi tua vita, precatur
Viuere tu cessas ut diuturna foret.

THO: WATKINS *Nov. Coll. Soc.*
in Art. Bacc.

A Vdieram: (nec enim moritur tua Posthuma fama)
Belga, Italus, Græcus, Gallus Iberus eras.
Nam modo cura fuit linguâ sapuisse tot oras:
Et modò nonnullas cura adijisse fuit.
Lingua venustatem dedit, augustamq; loquelam,
Doctiloquoq; fuit plurima in ore Charis.
Sedulitas dedit, externos ut viseret aëros.
Redditus est patrijs advena sæpe focis.
Quicquid erat vitæ reliquum, confecit eundo:
Ultima perpetuâ conditur hora viâ.
Restat iter, quo cœlestes contingeret oras.
Functus es hoc? nullum iam tibi restat iter.

RO. ADDAMS *Nov. Coll. Soc.*
in Art. Bacc.

V V *Arcoppus* quondam generoso stemmate clarus,
Sed de martyribus clarior ortus avis.
Iunior externos peragravit; passibus orbes,
In patria senior posset ut esse sua.
Inde domum redeuns centum unus calluit artes,
Solvit et in linguas vnica sensa decem.
Mox erat Antistes pacis, Iurisq; sacerdos;
Mox erat in patriæ nomine lectus! *Eques.*

Tum

Encomion VVarcoppi.

Tum prope legandus, legator maluit esse;
Quoq; ma is litem clauderet, astra petit.
Quàm bene secrevit peragrandi tempora prudens,
Vt iuuenis terras cerneret, astra senex!

*Qui mille quondam præstitit virtutibus,
Centum artibus, linguis decem.*

*Qui iuuenis vrbes vidit, & scripsit senex
Mores peregrinantium.*

*Qui iura doctus, pacis Antistes fuit,
Iudex, sequester, arbiter.*

*Warcoppus obijt sanctus, oblato pia
Legationis munere.*

*Qui, si fuisset ante Legatus semel,
Ex Iure non posset mori.*

Ille nuper vnicus,
Warcoppus, hominum tot bono creatus.

Ramus ille *Palladis*,
In quo tot artes, tot fuere linguæ.

Ille pacis arbiter,
Legatus idem, fata nî vetarent.

Febre raptus occidit;
Quàm poene cunctos hæc quatit sub vno!

Quicumq; vitæ suscipiens iter,
Non pænitendum vult studij ducem;
Ad cuius expressos labores

Ipse aliquid meditetur ingens.

Non ille *Vlyssæ* iam nimium senem,

Non ille *Achillem* iam cupiat sequi;

Warcoppe te primum sequatur,

Ille, tuos videatq; mores.

Encomion VVarcoppi.

Tu nempe prudens tu sapiens redis,
Tu multilinguis, doctus & artium.
Te, vt antecessorem ducemq;
Posteritas veneretur omnis.

*Illustrissime, martyrumq; semen,
Quos veram memorant fidem professos,
Omnis cum pietas latebat exul.
Exultu quoq; sed libenter, vt te
Sanctus Bezza fidem & doceret artes.
Phoenix Æaciden: vel vt daretur
Et mores hominum videre & vrbes,
Vt Chiron Ithacum suum docebat.
O quantus fueras, Achillem, Vlyfsem,
Heröas geminos habens sub vno.*

*VVarcoppe atavis edite claris,
Prope martyribus, quëis, vt posses
Tu quoq; nasci, flamma pepercit.
Et quid morbi flamma calentis
Non tibi parcit? tu martyr magis.
Vt te subitò torrida febris
Citat ad mortem; sic ad coelum
Tanquam ignitus conscendis Eques.*

Ουαρκῶ πῶθ' ἔην ἀγαθός δὲ μὲν, ἢ δ' ἀγαθῶν ἐξ,
Ἡρώς, ἡρώων καὶ παῖς ἐκ γένεο.
Ἡρώων δ' ἀρ' ἐπὶ πόλιν ἴδεν ἄσπεα, ὥσπερ Οδυσσεύς,
Ὡσπερ Οδυσσέων τεκνία ἡμετέρων.
Ἡλθεν δ' ὄνδε δόμῳνδε, πολύγλωττον, πολυμήσοις,
Ὡς τε πολυπλάγχθοις, καὶ πολυμήνις ἐών.
Δή ποτε εἰν ἔδρη βασιλεύς, ὥς θεός αὐτῶν,
Ἀξίος ἦν ἀρχῶν, ἀξίος ἀγγελίων.

Encomion VVarcorri.

Αὐτ' εἰρήναρχος, καὶ δημὸν νείκεα λύσεν,
 Αὐτ' ἱππεὺς κοινοῖς ἢ πανηγυρικοῖς.
 Πρεσβεῖω ἀνένευσεν ἀγῆραον ἐὶν ἀαπλον,
 Καὶ τάχα πρεσβεῖω ὡς ἀνένευσε θάνατον.

Πῶς δὴ τὸ πρῶτον ἔμπιστον; ποῖον δὲ πῦρ
 ἔκαλε; ποῖον τῷδ' ἄχος;
 Ὁ πυρελὶς αὐτῷ σῶμα τὸ πρῶτον φλέγων,
 Καὶ ξηρὰ καίεν ὁσέατι
 Ὡς μὴν ἀνέστη, δυσυχῶν αὐτοῦ δ' ἔβη
 Εἰς δυσυχέντων δώματα.
 Τότε πῦρ ἀνέζει, καὶ νόσος μάλλον φλέγων,
 Ἐπ' εὐσεβείᾳ, δουρατῶν.
 Τὸ γῆρας ἀπυρον, φασὶν ὁ μοῖραν χεῖρ,
 Τέτε γῶσις ἔμπυρον.

Εἴ τις ἐστὶν ἀνέρων
 Νότων ἀαπλος, πρεσβύτης μιν εἶεν.
 Καὶ νόμοι γῶσις νικοῖ
 Κέλυσι τῷτ', καὶ φύσις μάλιστ' α.
 Ἀλλὰ μὴ βροπῇ τό γε,
 Τὸ μὴ θανεῖν, θεῶν τό γ' ἐγὼ ἀνδρα.
 Ἦλθεν ἡ πυρελὶς κή,
 Καὶ λύσε τιμὴν, καὶ δέμας κλαῖοντα.

Οὐδ' ἀρκῶν περὶς πολυμήτει,
 Οὐ μὲ πάντως ἄλιον πλάγους,
 Πόλλα γῶσις, πόλλα τ' οἶδες.
 Ὅτε δ' εἰς πατρίδα γαῖαν ἵκηται,
 Ἰκελὸς ἢ κήρυκε θεῶν.
 Αὐτὰρ τόσας ἄν, καὶ σῆος δαίνας.
 Ὅξυς πυρελὶς γῶ παλίστονον
 Ἐκλασε χαίον, αἷ δ' ἐκ πατρός.
 Ἀλλὰ τί ζωνίω ἐστὶ μοῖραν,
 Ναιέμεν ἔξω, οἱ φλέγοντες ἰδῶθι;

Jo. REYNOLDS: Nov. Coll. Soc. Iur.

Encomion VVarcoppi.

Mortis, et exemplum vitæ admirabile cuius
Vita suas laudes, Mors habet ipsa suas.
Quæ pietas maior diuinis cultibus, omnis
Integra quam vitæ sæcla dedisse? dedit.
Quid magis est rarum quam singula noscere? nouit.
Præstantemq; omni laude fuisse? fuit.
Quæ maior laus quam terræq; poli q; meatus,
Utq; iter in pelago scire? sciebat iter.
Pectore sedato quænam patientia maior
Horrida quam mortis fata tulisse? tulit.
Ede, viritanti, (si possis) ede, fuitne
Vita colenda magis, morsue dolenda magis?

Cuius erat minimo virtus tam maxima membro,
In toto virtus corpore quanta fuit?
Omnia nam potuit linguarum Idiomatica lingua
Italæ siue, loqui, siue Latine, loqui.
Calluit Hispanum sermonem, èq; ore rotundo
Exhibuit Graio verba Pelasga sono.
Gallica non illum latuere Idiomatica, quæq;
Sacra Palestinis, edita lingua viris.
Vnam Orpheus nouit linguam, linguâq; mouebat
Vnâ pro cara coniuge, fata tria.
Proh dolor exclamare libet, quod lingua mouere
Non poterat tetricas tam numerosa deas.

Vatibus hic mos est sibi centum exposcere linguas
Fabula sublimi si sit hianda pede.
Verè optem centum mihi de te dicere, linguas,
Nam centum linguis, lingua locuta tua est.

Præpropera non raptus eras a morte, senectâ
Cessit naturæ, languida vita, suâ

Encomion VVarcoppi.

Ipsam iniustitiæ naturam postulo, quod te
Ausu fuit talem vel violasse virum.
Nam legandus eras: naturæ legibus ipsis
Qui legandus erat, non violandus erat.
Non violandus erat naturæ si modò iure;
Jure hic naturæ cur periturus erat?

Quod dea iusta fuit, nostras *Astræ* reliquit
Terras de superis, vltima diva, deis.
Te *VVarcoppe* fuit non alter amantior æqui:
Ipse tamen primo surripiendus obis.
Quid sibi fata volunt naturam invertere rerum;
Ut sic, quæ caderent vltima, prima cadant?
Iustitia ut quondam, postremi sic quoq; iusti
Debuerant terras deseruisse viri.

Dum tibi vita fuit, sacro fuit ignea *Zelo*
Et penitus flagrans relligione pia.
Hos alij, *Febris* compescuit ignibus ignes
Vrens ardenti languida membra lue.
Tempora noluerant fieri te *martyra*, sed te
Martyra fecerunt impia fata pium.

Est aliquid de tot populorum millibus, unum
Te praeceptorem Beza vocasse suum
Vltima non laus hac laudum VVarcoppe tuarum
Vita quod à tanto est erudienda viro
Qui teneris annis magnum instituebat Achillem
Phoenix in solo nomine dictus erat.
Ambo hi Phœnices in re non nomine, Phœnix
Qui docuit, Phœnix quiq; docendus, erat

Encomion VVarcoppi.

In peregrinationem eius.

Quamvis externas peragres corpore terras,
Mens fuerat patriæ tota dicata tuæ.
O quoties precibus, pretio *Iesuita* minisq;
instabat *Latium* te coluisse deum!
Sed neq; vel precibus pretio *Iesuita* minisq;
Induxit *Latium* te coluisse deum.
Præpoluisse *Dea* patriam memoratur *Vlyses*;
Præpoluit *Latia* hic rura paterna *Deo*.

Ha quas exhibui tibi querelas,
Et tristes lacrymæ piæq; luctus;
Parentant tumulo tuo *Rodolphe*:
Lamentans *Niobe* rogos suorum
Facta est flebile marmor, ipsa mater,
Et sibi tumulus suisq; natis.
Quod si dy superi pari fauore.
Has in marmora verterent querelas;
Essent marmoreum tibi sepulcrum.
Sed quod cælitolum fauore planctus
Non possunt fieri tuum sepulcrum,
At debent fieri tuum in sepulcrum.

FRAN: CAPPE NOV. Coll. Soc. Iur.

DAnt alij lacrymas tumulo, fletusq; cientes
Felicem miseris donant vlulatibus vmbra,
Et quatiunt tenues ingratiss planctibus auras,
Singultu medias interrumpente querelas:
At nos haud lacrymis auidos saturare dolores
Nitimur aut charam fletu humectare favillam:

Encomion VVarcoppi.

En tibi non paruo perituros tempore versus;
En tibi quæ celebrent defuncti carmina laudes:
Quid lacrymæ? miseros ornant: quid carmina? ramam
Fælici tribuunt viuo, vitamq; sepulco.

Quod tot tam sacros duxti feliciter annos,
Hoc munus patriæ Dij tribuere tuæ:
Quod tandem patriæ malè gratâ morte quiescis,
Hoc munus soli Dij tribuere tibi:
Quam bene curarunt cælestia numina vt olim
Vixisti patriæ, sic morerere tibi!

*Postquam lustra illi fuerant bis sensu peracta,
Vidit dissectas ocyor hora colos;
Occidit, exustas febris torrente medullas,
Qua vitam absorpsit, flammea febris erat.
Ignibus absumta est pars hæc mortalis, at illa
Scandit in æthereas non moritura domus.
Sic magni Alcidis consumpto corpore flammis,
Fertur in æthereum spiritus ipse polum.*

Quo primum natus conspexit tempore solem,
Dij nobis faciles munera quanta dabant!
Munera magna quidem, sed non diuturna volebant,
Clausit vitales mors properata vias.
O faciles nobis dando optima quæq; tuendo
Cur non et faciles munera vestra Dij?

*Sæuarijs animi sensus exponere linguis
Laus est magna, illum gloria quanta manet?
Itala, Græca, Latina, Hispanica, Gallica, Sacra,
Lingua illi facilis, nulla aliena fuit.*

Encomion VVarcoppi.

*Sermones varios varijs virtutibus ornans,
Orbe sibi quenquam noluit esse parem:
Cuncta loqui ornatè simul & facere omnia honestè
Hoc solum est, superat quod bona cuncta, bonum.*

FRAN: SOVCH Nov. Coll. Soc. Iur.

E St aliquid doctas vivum coluisse sorores
Te quoq, (quod possunt) post tua fata colunt.
Cumq; tuum nequeant morti eripuisse cadauer
Eripiunt famam, Magne Rodolphe tuam.
Sic modo qui tantum hic fueras, nunc vnus vbiq; es:
Cælo anima est, mundo fama, cadauer humo.

Gratuler an doleam? doleoq; & gratulor vnâ
Vnus ad exequias (vmbra beata) tuas.
Gratulor en vbi te spectro sedemq; beatam;
Ast vbi respicio nos Patriamq; queror
Sic diversa mihi suadent diuersa, Rodolphe,
Lætitiâ cælum, mæstitiamq; solum.

*Et tamen heu perijt! quid enim doctrina, quid artes,
Quid mores, lingua quid valere decem?
Cuncta habuit possent quæ vitam ornare, sed eheu
Quod posset mortem sistere, nil habuit.*

*Mortuus æternùm VVarcoppus ad æthera fugit
Æternum terras deseruitq; suas.
Quid mirum? cunctas peragrauerat antea terras
Cælum quod post hac intueatur, habet.*

*Magnum est ornari cunctis virtutibus vnum
Et præstare alijs (præstitit ille) viris.*

Mag.

Encomion VVarcoppi.

Magnum etiam cunctis excellere in artibus unum

Et prestare alijs (præstitit ille) viris.

Magnum est tot linguis hominum didicisse, tot urbes

Vidisse & mores (viderat ille) decus.

Magnum inter medias Mariano tempore flammæ

Prestare illasam (præstitit ille) fidem.

Regi principibus populoque placere probari

Magnum est, hic tamen hæc omnia solus habet.

Quæ cum non paruas mereantur singula laudes,

Quem simul ornarunt omnia quantus eras?

Tantus eras ut non caperet te mundus, ut inde

Prouida te eriperent Numina, tantus eras.

Debuit aut Gallum petere, aut legatus Iberum,

Cum subito raperet in nimis in Astra pater.

Scilicet huic, terras iuuenis qui viderat omnes,

Sidera erant fesso nunc ad eunda seni.

Vixit sex denos tantum modo mortuus annos:

Fata heu quàm magnis invidiola viris.

Si foret æqualis virtuti vita Rodolphi,

Plusquam Nestoreos viueret ille dies.

HUGO ROBINSON NOV. COLL. SOC.

TVM tibi debuerant nostræ inservire Camæna,

Cum poteras laudis participare tuæ.

Post te victuræ quam possunt tradere chartæ,

Post cineres veniens gloria sera venit.

Ne tamen in cineres tecum tua facta putrescant,

Hæc facient bustis te superesse tuis.

Lego

Encomion VVarcoppi.

*Legati, cantus, dum regia munia vitat,
En maiestatem non sine honore cavet.
Hanc laudis quantum credas meruisse gerendo,
Munera, qui tantum diffugiendo capit?*

*Nicides postquam superasset monstra per orbem
Et patriam factis nobilitasset humum.
Ardenti exutus mortalia viscera in Oeta,
Debita virtuti possidet astra pia.
Sic post acta tuæ foelicia tempora vitæ,
Et tot pro patriâ tam bene gesta tuâ;
Febricitans lævos aperis VVarcoppe per ignes
Ascensum ad superos, nobilis umbra polos.*

*Comprimat ignis dum te violentia morbi,
Intentatq; suas mors truculenta faces;
En nulli gemitus, suspiria nulla petuntur,
En nulli immitis signa doloris erant.
Scilicet immites fuit hoc superasse sorores,
Et mortem in regno debilitasse suo.*

*Viseret et viduas & solaretur a vitas,
Non timuit vitæ prodigius esse suæ.
Hunc illis quantum, sæva discrimina mortis
Facturum credas, si subcunda forent?*

SAM: FRIERS Nov. Coll. Soc.

Quam tibi mutandis vox ingeniosa loquelis!
Græca locuturus nomina, Græcus eras:
Te Latium ut scirem, Latius tibi sermo fluebat,
Verba relaturus Gallica, Gallus eras.

Quis

Encomion VVarcoppi.

Quis non *Hispanis* genitum te crederet oris,
Cum retulit vocem, flumen *Ibere* tuam?
Itala gens voluit, mox te *Germana* volebat,
Sæpe peregrinus, semper at *Anglus* eras:
Vox non una fuit, sed vox tamen una sonabat;
Idem tu fueras, vox eademq; fuit.

Quo te deplem titulo? te nomine qua'i?
Docte, dilerte, iaces, iuste, benigne iaces.
Vnus habes titulos multos, et nomina multa,
Ingenuose iaces, religiose iaces.

An peteres Gallos, peteres legatus *Iberos*,
Constitit arbitrio munus utrumq; tuo;
Sed neq; tu Gallos peteres, neq; missus *Iberos*,
Concidit arbitrio munus utrumq; tuo:
Nam tu nolebas, quod Rex *Warcoppe*, volebat;
Velle sed ad mortis nil tibi nolle tuum est.

Cum tu morte cadis, cur nos hæc vescimur aura?
Aut nobis mors, aut debita vita tibi est.

Non tibi sunt Equitis tituliq; et nomina magni.
Cætera sed qui te non habuisse putet?
Ingenuum, mores, pietas, facundia, virtus,
Consilium, rebus, iudiciūq; fuit.
Non *Eques* ut melius posses *Eques* esse merendus;
Non extra titulus, sed tamen intus erat.

Si iuvenimores fuerant *Warcoppe* seniles,
Non te bis puerum, bis reor esse senem.
Orator pro Rege foris, *Warcoppe*, fuisses,
Esset ni pro te tu prior ipse domi.

Encomion VVarcoppi.

Ante diem peteres (quamvis Rex iusserat ipse)
Si Gallos peteres funeris ante diem.

*Si brevis ingenuis ætas & rara senectus,
(Nam Lachesis quæ sunt optima prima rapit)
Te VVarcoppe senem non deploremus ademptum,
Miramur fieri te potuisse senem.*

THO. GRENT Nov. Coll. Soc.

Ad defunctum VVarcoppi.

SI pia commemoret tam culti pectoris acta,
Parce precor *Musa*, (Nobilis umbra,) meæ:
Exigit hoc tanto virtus miranda decore,
Et vitæ pietas incemerata tuæ.
Quid? quod non vires habeat, nec digna putetur
Tot laudes numeris inseruisse suis?
Tantum *VVarcoppi* pariter superesse sepulti
Si dicat, vestræ pars ea laudis erit:
Si te defunctum laudans, non digna recenset,
At dignas laudes te meruisse docet.
Qualiscunq; tuum dum nomen *Musa* renarrat,
Non potes in moestos totus abire rogos.

Fortè alijs aliquid debent tua funera *Musij*.
Debet funeribus nostra *Thalia* tuis.
Nam tibi defuncto non dant mea carmina, verùm
Vitam carminibus dant tua fata meis.

Cum

Encomion VVarcoppi.

*Cum iuvenes inter iuuenis, VVarcoppe fuisti,
Laudabat mores, ille, vel ille, tuos.
Sed postquam fueras paucis maturior annis,
Præpositus populi moribus unus eras.
Cum iam longævum premeret te senior ætas,
Legendus patria indice solus eras:
O te unum superis gratum, vereq; beatum,
Omni qui vitæ tempore, tantus eras.*

*Si quis reliquijs VVarcoppi imponat honores,
Talis non aliqua labe notandus erit:
Reliquiæ istius nam sunt non ossa, sed una
Virtus innumeris concomitata bonis.*

*Sanguine qui gaudet, VVarcoppi nomina iactet;
Qui fuit à priscis nobilitatus avis.
Qui Musas laudat, VVarcoppi prædicet artes;
Qui didicit varijs edere verba modis.
Qui spectat gazas, VVarcoppi munera narret;
Qui sic assiduo munere largus erat.
Hæc sunt VVarcoppi monumenta videnda sepulti,
Hæc permansturæ præmia laudis habent.*

ISRAEL BRIMELDVS. NOV. COLL.

Quem dolet, & cunctis defendit iure dolendum
Plurima turba domi, plurima turba foris.
Quot terras (proh summe Deus!) quot inhospita transit
Æquora non facili transilienda gradu!
Plura quidem quam sunt alijs vel ab aure recepta,
Sustinuit celeri præterijssæ pede.

Encomion VVarcoppi.

Quodq; peragrando laudabile vidit in orbe,
Mens eius mira sedulitate capit.
Hinc fit *VVarcoppum* verè *μικρόκοσμον*, & omni
Verè perfect' in parte fuisse virum.

In legationes quas repudiavit,

Optandum Princeps tibi, nunquid regna videres
Gallica legatus, nunquid libera dedit.
Gratum opus hoc alijs: at te neq; regna videre
Gallica legatum, te nec libera, iuvat.
Unica cura tibi fuit immigrare supremis
Regna Dei, votis sola petita tuis.

RICH. ADDAMS NOV. COLL.

A Egrotare Salus poteras *VVarcoppe*, tuorum?
Et Patriæ fueras qui prope vita, mori?
Esto: tamen vivus dederas qui Gaudia Musis,
Mortuus his nunquam non potes esse dolor.

In morbum eius. Febrem, torridam.

Quæ tibi torrebat moribundo viscera febris,
Dicitur esse tuæ causa, *Rodolphe*, necis.
In te fatalem quis non dubitaverat æstus?
Tam fuerat zeli fervida flamma tui.

Tam bene ne meritò bustum tibi forte deesset,
VVarcoppe, in morbo, mors dedit ipsa pyram.

Encomion VVarcoppi.

In eundem morbum bis relapsus est
visendo binas viduas.

*In veterem v. duas visendo relabere morbum,
Sincera peragus dum pietatis opus.
At nisi per mortem melior tibi vita daretur,
Vnde tibi mortem tam bona causa daret?*

*In Legationis honorem ei à Regiâ Maiestate obla-
tum, ab eo vero repudiatum.*

Qui poterat Gallos nuper Legatus adisse,
Vel regna Hesperijs quæ teriuntur aquis;
Omnia postpositis inuis Patriæq; Rodolphus,
Vnde reculatus fit geminatus honor.
Fulchra etenim res est aliorum ediscere linguas,
Vnum cor Patriæ sed retinere suæ.

In varias Linguas quas calluit.

*Te potuit Græcus popularem, aut accola Rhenis
aut quis ab Hebræa stirpe, putasse suum.
Germanus potuit, Gallusq; & dives Iberus,
Si modo sit lingua fas adhibere fidem.
Hinc tibi cum paucis laus hæc communis habetur
Linguarum varios edidicisse modos.
Sed magis hoc mirum est, omni quod fraude vacaris
Tam varios callens lingua referre sonos.*

Quid meruere fides, pietas, prudentia, virtus:
VVarcoppe, vt Patriâ iam rapiare tuâ?
Quid meruere? Polum. nam summa ad Sidera raptum
Nunc à consilijs te reor esse Iovi.

Encomion VVarcoppi.

Hocce virtuti tribuis mors improba munus?
Hi Zeli fructus? hic pietatis honor?
Sæpe cibo miseros qui sustentavit egenos,
Nunc datur in tumulo, vermibus ipse cibus.

Tam bene iustitiæ te functum munere *Minos*
VVarcoppe, ad *Stygias* ire iubebat aquas?
Immo ego *Tartareum* potius *Minoâ* putarim
Cessurum solio Te veniente, suo.

Dicite querenti crudelia numina, Parcæ
VVarcoppum ad *Stygias* cur pepulistis aquas?
Bis sex longinqui quia lustra peregerat ævi,
Hunc tulit ætatis mors ratione suæ?
At virtute suâ meruit sibi longius ævum:
Nestoreos meruit (*Nestor & ipse*) dies.
Quis negat hoc? quod si mors non nisi digna *Rodolpho*
Vlla futura fuit, nulla futura fuit.

JO. HARRIS Nov. Coll.

V *Arco*ppus vitam dederit nisi charta, peribit?
Cumq; suo tanti corpore fama viri?
Ingratus populus, patriæ immemor, omnia vere
Impia, quæ tanti non meminere viri!
Debuit æternus patriæ qui vivere, nunquid
Tam citò post mortem debuit ille mori?

Non peto, legati quod munia spreuit honorem
Multum, sit quamvis hic quoq; multus honor

Publica

Encomion VVarcoppi.

*Publica iustitia nec quòd data munia cepit:
Par his è populo quilibet esse potest
Sed Deus est quòd tam benè singula gessit; honorem
Qui non vis Homini reddere, redde Deo.*

THO. VVOODB Nov. Coll.

Ingenium VVarcoppe tuū quæ lingua latebat?

Aut quæ vox penitus non tibi nota fuit?

Hebraeam linguam quisquis perceperit, ille

Doctus erit, quamvis *Græcia* docta neget.

Et *Græcam* linguam quisquis perceperit, ille

Doctus erit quamvis *Roma* negare velit.

Romanam linguam quisquis perceperit, ille

Doctus erit quamvis *Anglia* nostra neget.

Hebraeam, *Græcam*, *Romanam*, solus habebat

VVarcoppus: sed nec laus ea sola fuit.

Noverat is dubij quâ *Galli* voce loquuntur;

Quis fuit *Hispanis* noverat ille, sonus.

Durum, quod linguam mors non intelligat vllā,

Non oculis tantum mors eget atra suis.

Fervescens febris totos invaserat artus,

Et tota immensus corpore fervor erat.

Qui benè compositus veluti rogas arserat, vnde

Solvuntur summo debita sacra Deo.

Et rogas illud erat, teneram, cor, credimus agnā

Quæ quia tam patiens, agna vocetur, erat,

Tam morbum instantem patienter pertulit, ac si

Esset spectator funeris alterius.

Opta-

Encomion VVarcoppi.

Optatq; diu cœli correptus amore,
Vix corpus partem credidit esse sui.
Hoc amittendo, nil le amisisse putabat,
Sic animâ fuerant cuncta reposta suâ.
An nil perdiderat tua patria (maxime) quod te
Perdiderit, cuius pars bona nuper era?
Hoc monstrat dolor & lachrymarum plurimus imber:
Tanta re quisquam dissimulare potest?

Legatum voluit te Rex misisse Iacobus,
Ingenium callens eloquiumq; tuum.
Quamq; magis velles de terris ipse duabus
Visere concessit, si tibi velle fuit.
Gallia proposita est, nec non Hispania: sed non
Respondit votis illa vel illa tuis.
Vtraq; dives erat tellus, sed neutra placebat;
Cernimus ô tandem quæ tibi terra placet?

Magnus erat fervor natus de febre, sed ardor,
Sacro VVarcoppi pectore maior erat.
Nam pia quæ sacro conflagrât flamma vapore
Pectora sanctorum religiosa virûm;
Qui calor accendit mentes, ad vota, bonorum,
Adq; pium vera religionis opus:
Ille tuam VVarcoppe animam inflammare solebat,
Ille turverè pectoris ignis erat.
Cum mens ferventi flagraverat ignea Zelo,
Si dubites sursum tendere, mente cares.

BEN. STONE NOV. Coll.

Encomion VVarcoppi.

Ad VVarcoppum.

POscebant patria & Princeps legatus vt esses.
Tu latitare tibi dulcius esse putas.
Hinc in vestra tamen surgunt præconia, tales
Quos spargit de te publica fama, soni.
*Non est Legatus qui tanta negotia Regni,
VVarcoppo melius sustinuisse potest.*

*In eundem viduas visentem, & inde in
febrem relabentem.*

*Osibus excussa est dum nondum febris, amica
Visisti infirmas: hoc pietatis opus.
At te dum perdis visendo, integ, tuosq;
Crudelis fueras: hoc feritatis erat.
Patria, fecisses aliter, cupit, illius ergo
Debueras vita consuliisse tua.*

GEOR. HVSBY Nov. Coll. Soc.

M*Vsa mihi, (si musa mihi est,) infunde querelas,
Totus ero lacrymæ, funera totus ero.
Imparibus lugere modis hunc conor in istis,
Cui vix inveniam nobilitate parem.
VVarcoppus perijt: VVarcoppi nomine dicto,
Nonne ego thesauros interiisse queror?
Hunc Macenatem scelus est, mihi crede, silere,
Tam bene qui vario noverat ore loqui:
Huius vt exequias, vt funera persequar huius,
Iam mihi musa tuæ suppeditentur opes.*

E

Corpo-

Encomion VVarcoppi.

Corporis atq; animi musis, dum floruit ille,
Non cessaturas suppediavit opes.
An vitam memorem *VVarcoppi*? plurima vastis
Facta voluminibus quæ memorentur, habet.
Ut varios populos, varias ut viderit vrbes,
Dicere pars vitæ dimidiata potest.
Scilicet in terris peregrini munere functus,
Astra sibi patriam credidit, astra colit.
Lectus ad *Hispanas* non iuit nuncius oras,
Dignior ad summum nuncius ire Deum.
At nemo, totidem qui nixus dotibus, illud
Munus honoratum posset obire, fuit.
Namq; die hebdomadæ si quovis verba referret,
Se poterat quovis vox variare die.
Atq; artes septem (nam septem calluit artes)
Septeno poterat concelebrare sono.
Invida mors nimium quæ septem sustulit vno,
Tot coacervatas quæ laceravit opes.
Hæc tamen, (occurrant cum cætera) munera, non tam
Rapta queror, quamvis hæc quoq; rapta queror.
Qui cecidit, patriæ splendor generosus, asylum
Pauperibus, doctis portus & umbra fuit.
Portus & umbra fuit dum vixerat, umbra sed eheu
Nunc tantum est, doctis qui fuit umbra prius.

*Quòd medio pereas VVarcoppe solutus in igne,
Febre quòd exustus, numinis istud opus.
Cælestes insum vis ignea fertur ad ignes,
Atq; elementares gaudet adire plagas.
Numen, ut athereos melius vehereris ad ignes,
Febrem, qua posses igneus esse, dedit.*

Encomion VVarcoppi.

*Haccine febris erat? sic febricitavit Elias,
Cum foret ignitis raptus ad astra rotis.*

Non febris VVarcoppe tua omni ex parte dolenda
Exitit, atqui aliquis morbo fuit usus in illo.
Nam cruciante parat si *Martyr* nomen ab igne;
Ignea *Martyrj*, tribuit tibi febris, honorem.

Augusti prima VVarcoppius luce recessit,
Qua capiunt fruges horrea quæq; suas,
Nempe ita maturus tantis virtutibus ille
Visus erat summo messis opima Deo.

*Quid loquar in fines VVarcoppi, (ut cætera desint),
Delicias horti, deliciasq; domus?
Musarum invidia, loca tam fœlicia digna,
Qui tenuit, musas ni tenuisset, erant.
Quem talis vivum terris paradisus habebat,
Non melior cælis hunc paradisus habet?*

CAROLVS HOSKINS Nov. Coll.

Primus ego, supremus ego, mors vna *Rodolphi*,
Principium & nostri meta laboris erit.
Solutus est à quo, solus mihi terminus ad quem,
Solutus est per quem mota Thalia, movet.

Encomion VVarcoppi.

*Qui de VVarcoppo maiora volumina scribis,
Grande licet sapias nil nisi inane savis.
De magnis via parva cani? res ista peracta est,
Omnia vis factis facta referre modis?
At membrana tibi peritura est tota priusquam,
Materia hauriri dimidiata queat.*

*Patriæ dolore publico,
VVarcoppus extinctus iaces.
Sin longius vitam trahat
Mortalis aura spiritus:
Te serus expectet rogos.
Cum vita, quod satis est, habet,
Tum fama, quod super est, petit.*

*Conarer VVarcoppi omnes percurrere laudes,
Sitam lata mihi, quam via lata, foret.*

*Sit tibi nulla daret nisi quæ te digna, Rodolphe
Quàm mea Mulat tibi carmina nulla, daret?*

*Scripsimus: at nobis laudum (VVarcoppe) tuarum
Vix exauriri gutta minuta potest.
Sed quia nunc tempus scriptis imponere finem,
Omnia sic vna carmina claudo prece.
Det Deus ut vestro crescat mihi carmen honore,
Utq; tuus nostro carmine crescat honor.*

GVLIEL. KINGESMILLVS Nov. Coll. Soc.

F F N I S.

